

HERDENKINGSBIJENKOMST

Op 5 Mei 1948, de derde verjaardag van onze bevestiging, zullen directie en personeel van hoofdkantoor en fabriek Maanweg bijeenkomen om deze gebeurtenis en de oorlogsgeschiedenis van ons bedrijf plechtig te herdenken.

Op die dag, de Nationale Feestdag, wordt de fabriek om 16.00 uur gesloten. Voordien wordt een herdenkingsbijeenkomst gehouden, waarbij naast directie, personeel en genodigden een twintigtal oud-VDH'ers aanwezig zullen zijn. De Voorburgse Harmonie-kapel „Forum Hadriani” zorgt voor de muzikale omlijsting.

Dit is een ernstige plechtigheid, waarin wij degenen gedenken die tijdens de bezetting hun leven waagden voor de zaak der vrijheid, een bijeenkomst die ons weer zal doen terugdenken aan die gruwelijke jaren, toen zovelen zulke schitterende kwaliteiten aan de dag legden, toen ons land met dood en ondergang werd bedreigd en de grootste rampspoed over ons kwam. Het is daarom welhaast overbodig een beroep te doen op de medewerking van allen om deze plechtigheid waardig te doen verlopen. Wij verzoeken allen slechts onderstaande aanwijzingen op te volgen:

1. Het aanvangssein voor de plechtigheid wordt gegeven om 15.20 uur. Zorgt er dan voor uw afdeling opgeruimd te hebben, als ware het Zaterdagmorgen. De volgende dag, Donderdag 6 Mei, is Hemelvaartsdag en wordt dus niet gewerkt.
 2. Begeet u na dit sein langs de gewone weg naar de kleedkamers en wacht daar tot het teken gegeven wordt dat wij allen gezamenlijk naar buiten kunnen gaan.
 3. De portiers zullen wijzen waar men kan plaatsnemen. Wij verzoeken allen, zich voor het begin der plechtigheid rustig te gedragen en de plantsoenen te ontzien.
- Na afloop van de bijeenkomst, die uiterlijk 16 uur geëindigd is, begeven men zich naar huis.

Zie voor plattegrond van opstelling pag. 3.

Spreekuur Haagse Kern

Op het spreekuur van de Haagse Kern zijn deze week in wachtkamer 2 begane grond, aanwezig:

1e pauze: Hr. Vereken Meij. Haarloo
2e pauze: Meij. Verwaal Hr. Burghoorn

LOTEN FORUM HADRIANI

Degenen, die nog loten willen hebben van de loterij van FORUM HADRIANI kunnen deze voor of na werktijd kopen bij Hr. van Stapelle, in de kleedkamers.

Voorkomen beter dan genezen

Het aantal ongevallen neemt in onze fabriek steeds meer toe. Deze ongevallen zijn voor een groot percentage te wijten aan onplechtigheid en het niet gebruik maken van de middelen, die voor de veiligheid van U zelf zijn ingesteld.

Voorbeelden hiervan zijn, het niet gebruiken van veiligheidsbrillen; gevolg: veel ongevallen, die tot dusver gelukkig vrij onschuldig waren, maar bedenkt, dat een klein vuilje in Uw oog oorzaak kan worden van het verlies van dit oog.

Verder laat men kleine wonden niet even verzorgen.
Gewoond dikwijls enige dagen niet geschikt om te werken, als het daar tenminste bij blijft.

TEAM WORK

Dinsdagmorgen 10 uur luidde de opdracht: 60 stuks chassis KY 647 klaar op Woensdagavond.

Door goede samenwerking kon dit gebeuren; speciaal baas en installers stampertij komt een woord van lof toe. Gelijk de raden van een horloge greep hier alles in elkaar. Ook de gereedschapmakerij liet ons niet in de steek. Het schakelaargat in dit chassis is er uit gestampt en een paar centimeter verder op listige wijze weer ingelast. Hiervoor was een tasmal nodig. Juist op tijd was die gereed.

Vol trots toonde de heer de Gruyter ons deze week zijn nieuwe „dubbele” frasmachine voor het fransen van de platte vlakken aan de brackets. In eigen bedrijf heeft men een voorhandene A.I. frasmachine voorzien van een dubbele kop en een pneumatische opspanrichting waardoor de vlakken zuiver evenwijdig zijn.

Een eenvoudig machientje, maar zéér doelmatig.

BONTE AVOND

Gratis kaarten voor Vrijdag- of Zaterdagavond kunt u afhalen
Maandag 3 Mei en Dinsdag 4 Mei in wachtkamer 2 begane grond, tijdens de middagpauze. Per persoon worden hoogstens twee kaarten uitgereikt. Verzuimt u niet uw kaarten af te halen, want zonder kaart hebt u geen toegang!

Burgerlijke Stand

Geboren: Cornelia Louise Fenda, dochter van L. Taal, afdeling Meubelmakerij op 23-4-1948.
Christina, dochter van J. Busser, afdeling Montage, op 20-4-1948.

Gehuwd: P. Th. Verelzen, afdeling Loonadministratie, met Meij. R. L. Willemssen op 8-5-1948.

De heer J. v. d. Linden, afdeling Financiële Boekhouding dankt allen die hem gelukwensen aanboden bij de geboorte van zijn dochter Marjke.

Mede namens mijn echtgenote dank ik Directie, chefs en collega's voor de fraaie geschenken en blijken van belangstelling, welke wij bij ons huwelijk mochten ontvangen.

J. H. P. JONKER.

Aan alle leerlingen en oud-leerlingen van de bedrijfsschool nogmaals hartelijk dank voor het mooie cadeau bij mijn vertrek naar Sneek aangehouden.

Levens hartelijke groeten ook aan alle collega's en superieuren.
W. v. d. REIDEN, leraar Ambachtsschool.

De foto, die bij gelegenheid van het vertrek van de Hr. v. d. Reiden gemaakt is, kan men zien en bestellen bij Meij. Groene-weg, afdeling Soc. Zaken.

Nummer 124

het V.D.H-tje

8 Mei 1948

WEEKLIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL

VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND

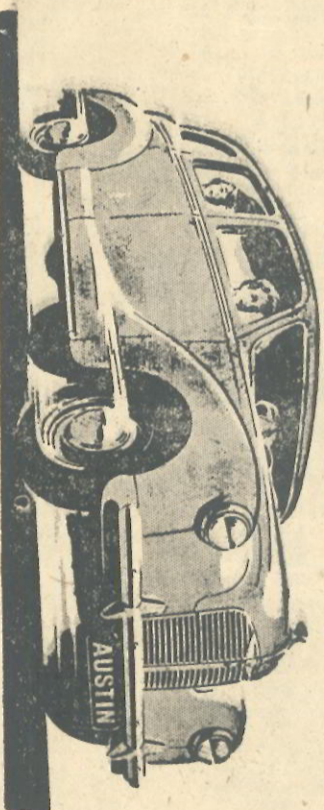
Radio- en Stofzuigerfabriek: Maanweg - Ten Haag

Motorfabriek: Absterderdijk - Utrecht

Rijwielafabriek De Kroon: Laakweg - Den Haag
Verkoopkantoor: Maanweg - Den Haag

De 27ste R.A.I.-tentoonstelling

HET RIJWIEL VERGETEN?

In Amsterdam wordt dezer dagen de 27ste R.A.I.-tentoonstelling gehouden. Iedereen heeft er van gehoord, velen zijn er geweest of zijn voor-nemen een bezoek aan deze grootse show te brengen. Niet om een auto te kopen, maar alleen om zich te verlustigen in de aanblik van zoveel magnifieke wagens, om met liedevolle belangstelling te kijken onder de motorkap van de geëxposeerde beauties om daarbij te vergeten, dat de R van R.A.I. betekent rijwiel, en men dus ook fietsen op deze tentoonstelling zou mogen verwachten. Waar de mensen zich nu verdringen om een elegant gelijnde Delahaye of Panhard, stonden 53 jaar geleden de enthousiasten van toen, met stijve boord, bolhoed en fantasievest zich te vergapen aan de vélocipède, de nieuwigheid die men tegenwoordig „fietsen” noemt. Enkele jaren later stonden dezelfde liefhebbers om de eerste automobiel. Nu wordt naar de rijwielen niet omgezien en staat ons RS-rijwiel dienstengevolge niet op de R.A.I.-tentoonstelling.

Dit behoort ons niet droef te stemmen. De fiets — zegt men — is dusdanig gemeengoed geworden, dat men geen tentoonstellingen behoeft te houden om het publiek er kennis mede te doen maken, en bovendien is er tengevolge van de normalisatie en standaardisatie momenteel weinig verandering in de rijwielen te bespeuren.

In de kringen die het weten kunnen is men die mening gelukkig niet toegedaan. Men wijst daar op de langzame ontwikkeling die zich langzamerhand voltrekt. De banden (nu nog alleen aan te treffen op de platelandfiets) verdween en daarmee ook de „doortrap” uit onze jongensfietsen. Om het bij remmen te houden, de velgrem verdween ook van het toneel, al dook hij na de bevrijding weer op, zijnde de Engelse rem bij uitstek. Ieder die met velgremmen rijdt kent de nadelen en beperkingen van dit remsysteem. Voor de oorlog hadden wij er al mee afgedaan, toen begon de Torpedo-naai zijn zegeocht door Nederland en juist op het moment dat men meende, dat de terugtrapremnaaf alle andere remsystemen zou verdringen, kwam de trommelrem zijn plaats opeisen.

Sindsdien is er technische vooruitgang te over: versnellingsnaven, details, dynamische hubs, gebruik van lichte metalen. De toerfiets deed zijn intrede in ons land en daarmee een beter begrip voor de waarde die men mocht hechten aan een zware fiets. Met die toerfiets kwam ook de categorie rijwieltoeristen; de groep die staat tussen utiliteitsfietsen en de wielrenner. Deze toerist nu is in ons fietsdichte land eigenlijk een onbekende verschijning en het toerrijwiel eveneens.

Wie nooit het voorrecht heeft gehad op een werkelijk lichte fiets te rijden, met aluminium 26 „velgen”, dérailleur, licht neergebogen stuur, nooit rap de Limburgse heuvels heeft beklommen, of als een meeuw, op de hoge versnelling voor een stevige Zuidwester uitgestormd is, heeft veel werkelijk fietsgenot gemist.

Er zit dus wel degelijk leven in de Nederlandse fietswereld, zoveel leven, dat men in het mededelingenblad van de Nederlandse Vereniging de Rijwiel- en Automobiel-industrie een ians breekt voor een tentoonstelling die alles op rijwielgebied omvat, carriers, dienstrijwielen, tandems, toerrijwielen, race-rijwielen, tot invalidevagens toe, want, zegt men, „de tijd schijnt rijp voor een rijwieltentoonstelling op brede basis”.

Waarmee de R van rijwiel dan in ere hersteld zou zijn. Tot ons aller genoegen.

PLANNING voor Uw vakantie

Een veel gebruikt woord, op vele terreinen des levens zo langzamerhand, maar zeker in een bedrijf.
Wat wil het zeggen. Plannen maken. Organiseren. Zo organiseren, dat men van tevoren praktisch kan zeggen wat het resultaat zal zijn. Moelijk, vraag het maar aan meneer Punt. En toch de enige manier om de zaak in handen te houden.
Er kan een kink in de kabel komen bij planning. We zijn tenslotte maar mensen. Maar toch, we doen het. En we doen het allemaal. Bedenkt U niet van te voren hoe U het handigst het werk kan indelen? Bedenkt U niet wat de kortste weg naar huis is 's avonds? Bedenkt U niet hoe U het beste met Uw loon, met Uw zakgeld rond kunt komen? Planning.

U organiseert ook zo, dat U bijna van tevoren kan zeggen, wat het resultaat zal zijn.
Nu de vakantie. Hebt U er wel eens aan gedacht, dat daarbij ook gepland moet worden. U weet het, er is gewerkt voor de vakantie. Nu hebben we hem, tot onze grote vreugde. Toch hoor je nog altijd mensen die je verveeld komen vertellen, dat ze eigenlijk niets gedaan hebben in de vakantie. Het argument is soms het geld. Meestal was men te flamdendig om plannen te maken. Dan denk je een ogenblik: „Is er dan voor niets zo gelijverd voor de vakantie? Maar gelukkig komt er meestal een stroom van enthousiaste verhalen.

Uu vakantie moet U ook plannen, zodat U van te voren min of meer weet wat het resultaat zal zijn. Plannen maken moet U een behoorlijke tijd vooruit doen.

Dat doen we hier in de fabriek ook, want de grondstoffen moeten besteld worden, de voorbereidingen gemaakt.

Daarom, neemt U het er eens een Zondag van, gaat U eens een fijn plan maken.

Probeer U iets over te sparen voor Uw vakantie. Is moeilijk voor velen, dat weten we. Misschien kan de huisvrouw het vinden in goedkopere menu's, de huisvrader in een pakje shag minder. Als U een vakantie-spaarpot bezit komt er beslist iets in.

Vacantie behoort heus niet altijd duur te zijn. Maar maakt Uw plannen. Als U er niet helemaal uit kan, trek er dan elke dag uit. Ga eens een keer samen op stap en probeer of de kinderen eens een dag bij familie of vrienden kunnen worden ondergebracht.

Nu zijn er allerlei instanties die ons willen helpen met plannen maken en dat is prachtig. Ik denk aan de reisverenigingen en ik denk aan het Haagse vacante Comité en ik denk aan de Volkshogescholen.

Wij zullen allerlei mogelijkheden die ons bekend zijn in het VDH-tje publiceren.

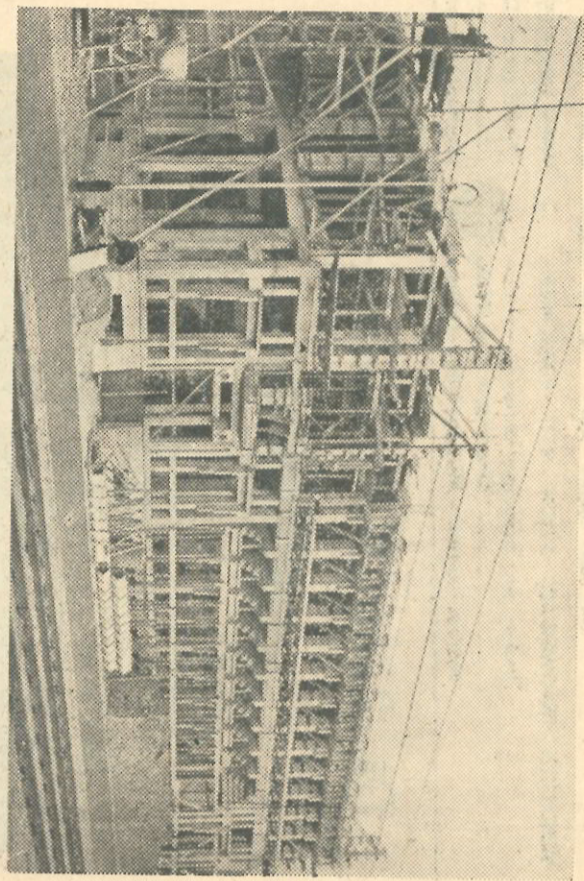
ECONOMIE - een niet populaire wetenschap?

een praatje over de dingen van de dag

De vraag, of iemand in Den Haag een goed koop overhemd kan kopen, hangt onder meer af van het al of niet goed functioneren van de Staatsmijnen. Als de mijnen, veldoren de kolen leveren, kan de machinefabriek in Dordrecht een moderne textielmachine vervaardigen; met die machine maakt de textielfabriek in Enschede tegen lage prijzen stoffen, die in Amsterdam op een atelier tot overhemden worden verwerkt. Verrassend een oudig — maar hoevelen hebben van deze samenhang een juist begrip? Terecht roept de Regering op tot grotere productieve aan geld hebben wij niets, zolang er niet meer goederen zijn. Als deze oproep niet de weerklank vindt, die hij verdient, dan is dit niet, omdat de Nederlandse werknemer onwilling of onmaatschappelijk zou zijn, maar omdat de economische begrippen hem niet in de loop der jaren tot vlees en bloed zijn geworden, zoals dit met de sociale wet is gebeurd.

Spreek de werkende mens over sociale kwesties en in negen van de tien gevallen zullen wij een willig oor vinden. Sociale voorzieningen, immers zijn duidelijke en direct aanwijsbare voordelen: kindertoeslag, ziekengeldregeling, pensioen- of ouderdomsrente en wat dies meer zij. Zij spreken onmiddellijk tot het hart van de man, die van zijn vrouw en kinderen. Maar nietzodra valt het woord „economie“ of er bestaat een neiging om toch maar liever over de voetbal-uitslagen van Zondag te praten: economie is heldomein van ondefinieerbare mensen, die ergens door intellectuele brillen glazen naar statistieken zitten te tuen — ieder zijn meug. En toch is dit een afschuwelijk misverstand. Wel begrijpelijk, want in de laatste vijftig jaar is men druk doende geweest om de volken sociaal besef bij te brengen — en dat was nodig! — maar het is een groot verzuim geweest, dat men het bijbrengen van economisch besef toch eigenlijk heeft verwaarloosd. De sociale kwesties zijn belangrijk, maar de economische doen voor deze niet onder. Om het eens populair te zeggen: de sociale wetenschap heeft bevestigd, dat de werkende mens recht heeft op een boterham, zij wil hem financieel in staat stellen om die boterham onder alle omstandigheden, dus ook bij ziekte, invaliditeit, ouderdom, te kopen. Maar het hangt van de economie af, of die boterham er zal zijn; als de economie faalt, verliezen sociale maatregelen grotendeels hun effect. De moderne arbeider voelt in de toppen van zijn vingers, dat de maatschappij hem moet helpen wanneer hij ziek is; precies zo zou hij moeten voelen, dat de economie een factor van de grootste betekenis is. Hij zou moeten begrijpen dat heel ons materiele leven aan de ijzere wetten van de economie onderworpen en dat wij daardoor allen op elkaar zijn aangewezen.

Het kan nuttig zijn, nu en dan in ons blad wat meer aandacht aan economie te schenken en de afkeer van dit onbekende en dus onbemindde weg te nemen. Begin en wil met een uitstapje naar ver-vlogen tijden. Tiendruizend jaar geleden leefde een man, die het woenen in koude en vochtige grotten moe was en liever een houten hut wilde hebben. Zodra die gedachte in hem was gerijpt, stond hij voor de eerste grote vraag van de economie: het grondstoffprobleem. Want hij had een

Cliché Nieuwe Courant

grondstof nodig n.l. hout en in de buurt van zijn groot groeiden alleen woudreuzen, die hij niet kon hanteren. Maar hij wist, dat op een paar uur afstand een jong bos was met haaierebare kleine stammen. Daarmee was het grondstoffprobleem opgelost: er was hout, al lag het niet bij de hand. Hij ging op weg, haalde een aantal kleine stammen uit de grond en daar meldde zich het tweede economische vraagstuk aan: het transportprobleem. Wegens kende hij niet, maar er liep een riviertje van het bos naar zijn groot. Hij wierp de stammen er in en liet deze stroomafwaarts drijven — het transportprobleem was opgelost. Het bouwen van zijn hut kon hij niet alleen, hij kon er geen maanden over doen en dus stond hij voor het probleem van de arbeidskrachten. Hij riep de buren bijeen en beloofde hen wat huiden en vis, wanneer zij hem wilden helpen. Niet te weinig, zodat zij het wel zouden doen en niet te veel opdat zijn hut hem niet te duur zou komen: het vraagstuk van lonen en prijzen.

Is er wel iets eenvoudigers dan economie? Want al deze vraagstukken zijn op heden in de kern hetzelfde. De fabrikant, die in 1947 een fabriek wil laten bouwen, staat voor dezelfde problemen; alleen staat datgene, wat hij wil bouwen, technisch oneindig hoger en daarmee is de oplossing ingewikkelder geworden. Maar de vragen bleven dezelfde. Wanneer een Nederlander een fietsband wil hebben, moet de grondstof, in de eerste plaats rubber, worden verzameld op de ver afgelagen rubberplantages in Indië. De ruwe rubber moet worden vervoerd, per spoorlijn naar de haven, met schepen naar Europa. In de bandenfabrieken van ons land wordt de rubber verwerkt, daar zijn arbeiders en machines voor nodig. Het loon van de arbeider moet zodanig zijn, dat hij behoorlijk kan leven en toch ook de fietsband voor iemand met normaal inkomen te betalen is. Er lopen als het ware kettingen van de oerwouden naar Malakka, de erasmijnen van Zweden, de bossen van Canada tot in de huiskamer van U en mij. Elke schakel van die ketting moet voldoende sterk zijn: zodra er een het begeeft, is het contact verbroken en zitten wij in schaarste en gebrek. Om bij de fietsbanden te blijven: wanneer de rubberplantage geen koeltes genoeg heeft, is het effect even nadelig als wanneer onze koopvaardij geen schepen genoeg

heeft of de bandenfabriek een tekort aan machines. Geen schakel kan worden gemist en omdat al die schakels door mensen in stand worden gehouden, behoorden — als het goed was — al die mensen te weten, hoe belangrijk ook de beschikbare plaats in het grote geheel kan zijn; hoezeer de welvaart van de een afhankelijk is van het werk van de ander.

Na twee wereldoorlogen is er nu een tekort aan alles: aan grondstoffen, aan arbeiders, aan transportmiddelen. Wij zullen alleen uit het moeras komen, wanneer deze tekorten worden ingehaald en wij onze economie weer op poten kunnen zetten. Maar dan is het ook hard nodig, dat men de grote massa van werkende mensen meer dan tot dus-verre economisch besef bijbrengt. Hier ligt een taak voor overheid, pers, vakbonden en werkgeversverenigingen. De economie mag niet langer het stiefkind van de volksvoorziening zijn, want ook al zouden wij ons niet langer met haar willen bemoeien, dan bemoeit zij zich ongevrraagd wel met ons: met de maaltijd, die op tafel komt; met de jas, die wij aantrekken; met het huis, waarin wij wonen.

EEN CURSUS AAN DE VOLKSHOGESCHOOL TE BERGEN (N.H.)

de twee weken vlogen om

Reeds enige tijd geleden kreeg ik bericht, dat ik in aanmerking zou komen om een Volkshogeschollecursus te Bergen (N.H.) mee te maken. Toen ik dit hoorde, wist ik niet wat een Volkshogeschool precies was. U ook niet? Dan zal ik U een verslag geven. Ruim honderd jaar geleden werd er een Volkshogeschool opgericht in Denemarken. Deze school probeerde de mensen te leren elkaar's leven en inzicht te kennen, voor elkaar begrip te hebben en samen te leven. Na Denemarken volgden Zweden, Noorwegen en Finland. De eerste Volkshogeschool in Nederland werd gevestigd te Bakkeveen in 1932. Deze school ontstond uit samenwerking van studenten, boeren en arbeiders en groeide in acht jaar tijds uit tot een plaats waar duizend-n jongeren uit het Noorden, doch ook uit andere windstreken tot nieuw besef kwamen van hun taak in de maatschappij en hun plaats in het leven. Al spoedig bleek, dat Nederland niet genoeg had aan één Volkshogeschool. Thans zijn er zeven.

Zoals ik alreeds noemde, bezocht ik de Volkshogeschool te Bergen. Een gebouw van 300 jaar oud. De school staat in het midden van water, bos en hei, en op enige afstand van de zee. We werden vriendelijk ontvangen door de leider, Mr. Slappe. De cursisten bestonden uit fabrieksarbeiders en M.T.S.-ers, tezamen 20 stuks uit alle delen

UITVOERING ZIEKTEWET

Controle voorschriften

De ziektewet is een prachtige sociale wet die de werknemer die wegens ziekte niet kan werken, een uitkering verschaft. De ziektewet voorziet dus in een grote behoefte. Willen wij echter ten volle profiteren van de voordelen dan is het nodig dat ieder zich strikt aan de regels houdt. „Centraal Beheer“ heeft hiervoor een aantal controle-voorschriften opgesteld die in het kort hierop neerkomen:

1. Ziekmelden voor 10 uur 's morgens bij afdeling arbeid; persoonlijk, telefonisch of telegrafisch. Niet per briefkaart, want dan komt het bericht te laat binnen. Een telegram van 10 woorden kost slechts 25 cent.
2. Er zijn in ons bedrijf Rotterdammers die zich ziek melden bij Stokvis in Rotterdam. Dit is natuurlijk niet juist. Na ziekmelding thuis blijven. Men mag zijn woning alleen verlaten voor bezoek aan de behandelende of controlerende geneesheer of om zich aan het werk te begeven.
3. Wie wandelen mag, houde zich aan de voorgeschreven uren.
4. Met het oog op de controle vanwege Centraal Beheer moet men in ieder geval thuis zijn voor 10 uur, van 12-13 uur, van 16-17 uur en na 19 uur. (Maand/September) en na 18 uur in de maanden October-Februari.

Dit geldt ook voor degenen die buiten mogen wandelen van hun dokter. Bezoeken van cafés of openbare vertrekplaatsen, fietsen, dansen, schaatsenrijden, beoefening van sport, alsmede het verrichten van arbeid is verboden.

DE WILLEKEURIGE GREEP

Toen de grootvader van onze drukker C. G. Buquet indertijd uit Frankrijk kwam om zich in Rotterdam te vestigen, bracht hij niet alleen zijn snor en vakbekwaamheid mee, maar ook zijn Franse aard en humeur. De snor heeft zijn kleinzoon niet geërfd, de rest wel en dat is wellicht de reden, dat Buquet, geestig en levendig als hij is, ook nog de hoffelijkheid bezit die Frankrijk het land maakte van de honneur aux dames.

C. G. Buquet is onze drukker, dat weet iedereen, want groot is het getal zijner vrienden in dit bedrijf. Hij is de man die onze degelpers week in, week uit doet draaien, die zijn vindingrijkheid steeds te baat neemt als de grillige Zeus-automaat weer eens kuren heeft, die steeds klaar staat om te helpen, als men dat komt vragen.

Vrije-tijd-besteding?

Vroeger was het de trompet, die nu alleen op oudejaarsavond te voorschijn komt. Nu is Buquet huisvader met drie dochterfjes die papa de oren van het hoofd praten als hij met de oudsten naar buiten trekt. Liefs nog met een hond ook, want Buquet is een groot dierenvriend.

Of het hem bij ons bevalt?

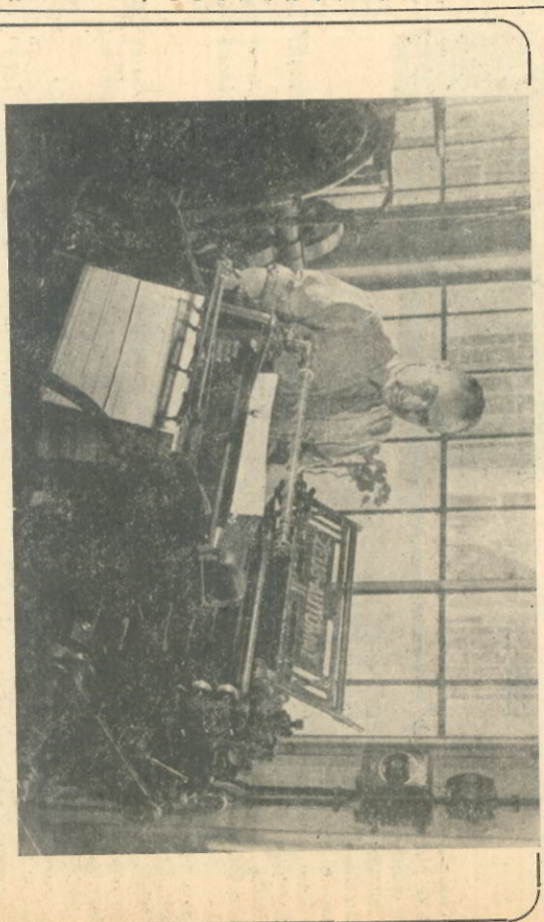
Hij is 24 Mei a.s. al elf jaren in onze dienst, en baas in de drukkerij. Hetgeen de vraag afdoende beantwoordt.

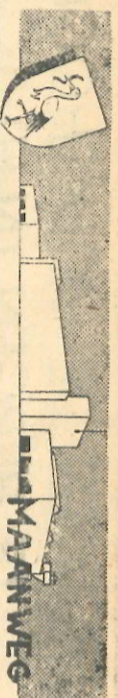
van het land, waarover ik de enige Hagedinsche situatie in Europa. Sociale verhoudingen in het bedrijf. Het zien van schilderingen; en nog vele anderen.

Aan de wandeling, welke op Zondag werd gemaakt door de duinen over strand en door de bossen werd door een ieder meegedaan. De excursie die door ons naar de Fokker-fabrieken werd gemaakt, bood ons ook een paar leerzame uren. 's Avonds in bed werd nog druk gepraat over hetgeen deze dag ons was geleerd.

Ziehier een klein overzicht van deze veertien dagen. Ik wil nog wel vertellen, dat deze twee weken omgevolgen zijn.

WILLY DE JONG,
Aid. Bedrijfschool.

BURGERLIJKE STAND

Geboren:
 Johannes Petrus, zoon van Gerh. H. P. Veldkamp, ald. Algemene Zaken, op 15. 1948.
 Petrus, zoon van A. Rijgersberg, ald. Monlag, op 17.4.1948.
 Christien Alize Petronella, dochter van H. W. C. Markus, ald. Verkeer, op 28.4.1948.
 Elisabeth Maria, dochter van T. Sikkes, ald. Meubelmakerij, op 30.4.1948.
 Frederika Antonia, dochter van W. Lanthorst, ald. Gereedschapmakerij, op 30.4. 1948.
Gehuwd:
 J. Brill, ald. Service, met Mej. L. v. d. Sloep, ald. Monlag, op 12.5.1948.

SPREKKUR HAAGSE KERN

A.s. Maandag zijn op het spreekuur van de Haagse Kern aanwezig:
 1e pauze: Hr. de Geus, Hr. Jansen;
 2e pauze: Hr. Kuiper, Hr. Kouwer.

TRAMABONNEMENTEN

Tramabonementen voor de maand Juni kunnen worden besteld:
Week- en uurboners:
 Maandag 10-Mei in de grote cantine;
 Maandag 11-Mei op de afdeling Arbeid.

ER WERD...

— gerevisieerd 1. Piller revolveurbank. Haveloos kwam hij uit Duitsland, werd geheel gedemonteerd, gerevisieerd en wacht nu op een verfractie.
 — en er wordt een tentoonstelling gehouden Vrij-tijdsbesteding, met zeer veel inzendingen en overvloedige belangstelling. Ook voor het toneelstuk en de goochelaar. Alles eigen krachten. Volgende week meer hierover.
 — nabewerkt en gemonteerd een tweetal schellebomen voor Forumhadrian; ons lijf-orkest. L. A. Orh van de Nabewerking, zorgde voor een keurige chromolaag, al kostte dit gecompliceerde slijpwerk hem vele zweeldruppels. Hr. Caron + staf hadden een „schellebomencomplex“. De kapper geknipt, de rust is weergekeerd.
 — op Maandagavond een concert gegeven door bovengenoemde harmonie-kapel voor familie, vrienden en genodigden, welke avond een groot succes werd in alle opzichten.

— op Woensdag 5 Mei een bijeenkomst belegd van het gehele personeel, oud-personeel en genodigden, die staande voor de fabriek de bevridding herdenken en de vrijheid vierden. Volgende week daarover nader.
Ideebus
 Mei. M. M. Snelders van de preparatieband bedacht een wijziging van de maal voor het monteren van stekertjes aan moeren. Beloning f 5,—.

o het station Staatspoor werd een bruine portemonnaie gevonden (Inl. redactie VDH-tje)

VACANTIE IN ZICHT!

voor de vrouwen

De Vonk te Noordwijkerhout organiseert van 25-28 Mei te Noordwijkerhout een vacante-verblijf voor vrouwen.

De schoonmaak is achter de rug. Nu is de huisvrouw er aan toe een paar onbezorgde dagen te genieten.
 De Vonk ligt vlak bij Noordwijk. Het huis staat midden in een grote tuin, dicht bij zee en duinen.
 De kosten voor deze bijeenkomst bedragen f 10,—.
 Opgave voor 15 Mei aan de ald. Sociale Zaken.
 De Vonk organiseert verder drie vacantielampen voor meisjes en jonge vrouwen vanaf 17 jaar, nl. van 7-14, van 14-21 en van 21-28 Augustus.
 Wie meer van het programma en van de kosten wil weten vraagt inlichtingen op de ald. Sociale Zaken.
 Spoedige opgave alweer gewenst.

voor gezinnen

DE ARBEIDERSGEMEENSCHAP DER WOODBROOKERS

Overdag worden korte en langere tochten georganiseerd.

's Avonds is er een lezing of goede kunst. Voor de kinderen van 4-14 jaar is deskundige en vertrouwde hulp aanwezig, die er overdag met hen op uit trekt naar buiten.

Er is een vacante-week in Bentveld bij Zandvoort van 3-9 Juli. Er zijn twee vacantielampen in Kortekemmen, Friesland van 6-16 Augustus en van 16-23 Augustus.
Vacantielampen voor huisvrouwen te Bentveld van 7-12 Juni en van 14-19 Juni.

Naast sport, spel, tochten wordt er een aantal lezingen gehouden. Het thema van deze vacantielamp is: Wat verwacht de

Cielke Haagsch Daagblad

Meisje ga je mee naar de Vonk?

Bij voldoende deelneming gaan wij het week-end 26-27 Juni naar „De Vonk“ in Noordwijkerhout.

Wat wij er gaan doen?

Degenen die er al eens geweest zijn weten het: Wandelen, zingen, sporten, plezier maken.

Bovenal: elkaar wat beter leren kennen.

De kosten zijn ± f 5,— Opgave voor 15 Mei bij Mei. Groeneweg, ald. Sociale Zaken.

organiseert vacantielampen voor gezinnen

maatschappij van ons; wat verwachten wij van de maatschappij.
 Spoedige opgave voor deze vacante-lampen is gewenst.
 Meerdere inlichtingen kunt U op de afdeling Sociale Zaken krijgen.

ONZE SIGARETTEN-ACTIE

De sigarettens-actie van vorige week is een groot succes geworden. Bijna iedereen deed enthousiast mee. Bijna nergens vervelende opmerkingen. Mensen die in een vergeten hoekje stonden brachten de sigaretten later nog, zieken stuurden sigaretten op.

Het resultaat? Ruim twee duizend sigaretten, een sigarettens-bon en f 30,—.

Wij zullen de buit spoedig verdelen en deskundig aan de militairen verzenden. Voor het verzenden van de sigaretten hebben wij nog enkele biljays (zgn. tins) nodig. Wie heeft er nog staan? Ze kunnen ingeleverd worden bij Mei. Groeneweg, afdeling Sociale Zaken.

Nummer 125

het V.D.H.-tje

15 Mei 1948

WEEKLIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL - VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND

Radio- en Stofzuigerfabriek: Maanweg - Den Haag
 Motorfabriek: Absterdijk - Utrecht
 Rijwielfabriek De Kroon: Laakweg - Den Haag
 Verkoopkantoor: Maanweg - Den Haag

DE BEVRIDDING HERDACHT en medewerkers gehuldigd

5 Mei 1948 was het 3 jaren geleden dat Nederland van het Duitse juk verlost werd. De Directie heeft daar aanleiding in gevonden op die dag een plechtige herdenkingsbijeenkomst te houden met het gehele personeel werkzaam in het complex Maanweg.
 Staande op het voorplein met op de houtpilaan de klapperende driekleur, op de Maanweg een harmonie-kapel en luisterend naar de belevenissen van een bedrijf en personeel gedurende de bezetting, maar vooral tijdens de hongervinter, kost het ons moeite te realiseren dat het al bijna 9 jaar geleden is dat de wereldbrand uitbrak, die ons ook zou teisteren.

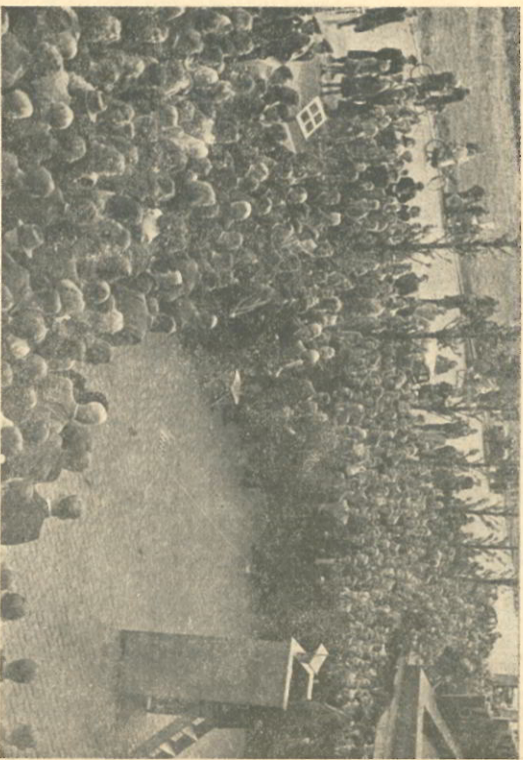
- September 1944 Dolle Dinsdag. Voorbarige vredege over aanstaande bevridding.
- November 1944 Razzia's in Rotterdam en Den Haag.
- Januari 1945 Verplichte aanmelding voor alle mannen.
- Maart 1945 Bombardement Bezuidenhout.

Dingen die wij nooit zullen vergeten, omdat wij er zo nauw bij betrokken waren, dat ons leven en dat van de onzen op het spel stond. De honger waarde rond in W. Nederland en het kostte veel moed en zelfbeheersing om in die tijd nog te denken aan anderen, aan de fabriek, dat gebouw aan de Maanweg met machines, gereedschappen en grondstoffen, waar straks het herstel van zou moeten uitgaan.

Het is de onvergankelijke verdienste van velen onzer geweest, dat zij in die moeilijke jaren niet uitsluitend aan zichzelf of hun gezin gedacht hebben, doch met alle gezinnen, die daaraan verbonden waren, werkten voor hun bedrijf, hun collega's, hun stadsgenoten.

Ons bedrijf heeft de oorlog doorstaan onder eigen leiding en heeft kans gezien zich, dank zij de handigheid, de moed en de dierstheid van vele medewerkers, te handhaven als een industrie waar de Duitsers maar bitter weinig plezier van hebben gehad.

Als radio- en stofzuigerfabriek was ons bedrijf uitermate geschikt om te passen in het productieplan van de heren Todt en Speer. Als men ons echter in 1940 verteld had, dat de oorlog tot 1945 zou duren en VDH in 1944 nog steeds radiotoestellen en stofzuigers zou maken in plaats van uitsluitend oorlogsmateriaal, zou niemand dit geloven. Nochtans is het zo gebeurd. Welbezien was het een grote samenzwering om de Duitsers geen kans te geven ons bedrijf te gebruiken voor hun doeleinden, een samenzwering waarbij wij uiterst voorzichtig te werk moesten gaan om te voorkomen dat men atgvaan zou krijgen en ons een Verwalter op het dak zou sturen.

De mannen en vrouwen, die daarbij persoonlijk risico liepen zijn daarvoor gehuldigd. Zij hebben die hulle verdienend, evenals het fraaie wandbord van Deltis blauw aardewerk, dat aan 75 personen is uitgereikt en hun woningen sieraad. Dit bord is versierd met de oranjeboom en oranjeappels, in het midden een gestyleerde voorstelling van de Militaire Willemsorde, bevattende de woorden: Voor Moed, Beleid en Trouw.

De heer L. W. van der Heem beïndigde zijn toespraak met de woorden: „Bij de bevridding stond ons gebouw onbeschadigd. Fier konden wij de Hollandse driekleur laten wapperen. Het grootste deel van ons dankneprek was getreft, onze mensen ondanks honger en gevaren voor het grootste deel endoor gekomen en thans weer in goede verstand. Onze fabriek uitgebreid met Urecht en de Nederlandsche Kroon Rijwielfabriek, thans bijna 1700 man personeel tellend. Als wij alle gevaren, die ons omringd hebben, alle ellende, waarin ons volk en ons personeel verkeerd hebben, alle teleurstellingen, die ieder van ons tijdens en na de

oorlog hebben ondervonden, in aanmerking nemen, moeten wij toch geluigen van grote dankbaarheid.“
 Die dankbaarheid werd gedemonstreerd door Forum Hadrian, dat, gestoken in kleurige nieuwe uniformen en met flonkerende schel-labomen pralend, de VDH-mars liet horen. „Doch“, bestoot Hr. Leo zijn rede, „ik zou geen goed vaderlander zijn, wanneer ik deze plichtigheid niet besloot met woorden van hoge waardering te wijden aan Hare Majesteit onze geëerbiedigde Koningin, die gedurende 50 jaren ons volk tot voorbeeld is geweest van moed, beleid en trouw.“
 Zij viert dit jaar haar gouden regeringsjubileum en ik spreek hier gaarne de hoop uit, dat het onze Landsvrouwe gegeven moge zijn nog vele jaren in goede gezondheid ons volk voor te blijven gaan.
 Thans wil ik deze bijeenkomst sluiten met het verzoek aan het muziekkorps voor ons het Wilhelmus te spelen.“
 Hiermede eindigde deze plichtigheid, waarin op waardige wijze de strijd van VDH werd herdacht.